

PARAULA I VIDA

No ignorem els germans de la Terra Santa

Amb els Bisbes que formen la Coordinadora de les Conferències Episcopals per a Terra Santa, he viatjat al gener al país de Jesús que ara comparteixen Israel i Palestina, i més concretament he visitat Gaza, Ramal-lah i Jerusalem, en representació del President de la Conferència Episcopal. Hi anem a pregar com a pelegrins, a compartir amb els cristians i a cercar de comprendre i de fer conèixer les esperances i les angoixes dels nostres germans, que allí són una minoria enmig de les grans majories de jueus i de musulmans. Al final de la visita sempre s'emet un **Missatge** que volem divulgar.

Els Bisbes hem conegut i escoltat la gent de la Terra Santa, sempre resistents i amb fe perseverant enmig d'una situació que segueix empitjorant. Els Bisbes d'aquelles Esglésies, en un recent i important missatge, lamentaven el fracàs de la comunitat internacional per ajudar a aconseguir la justícia i la pau en el lloc del naixement de Crist. Els governs occidentals han de fer més per tal de complir amb les seves responsabilitats de defensar el dret internacional i protegir la dignitat humana. En alguns ca-

sos s'han convertit en còmplices actius dels mals del conflicte i de l'ocupació. I advertien que les persones s'enfronten a una major «evaporació de l'esperança d'una solució duradora». Hem estat testimonis de primera mà d'aquesta realitat, particularment de com la construcció d'assentaments que no cessa i el mur de separació estan destruint qualsevol possibilitat d'existència amb pau de dos Estats. Les condicions de vida esdevenen cada vegada més insuportables. Això és dolorosament clar a Cisjordània, on veiem transgredits fins i tot els drets més bàsics, inclosa la llibertat de moviment. La visita a Gaza desanima. Allà les decisions polítiques de tots dos cantons han donat com a resultat la creació d'una presó a l'aire lliure, els abusos contra els drets humans i una profunda crisi humanitària. Tot està centrat en la supervivència diària i es redueixen les aspiracions al més essencial, com és l'electricitat i l'aigua potable. En aquestes circumstàncies ens comou el sacrifici i el servei de molts cristians que s'hi acosten amb respecte per construir un futur millor per a tots. Ofereixen serveis vitals, especialment educació, oportunitats laborals i atenció a les persones més vul-

nerables. I donem gràcies pel seu testimoni.

Els cristians no podem ignorar el que passa, i hem de pregar i donar suport a aquesta missió. El creixement dels pelegrinatges a Terra Santa és encoratjador però convé que s'assegurin encontres amb les comunitats cristianes locals. Al mateix temps implorem els nostres governs que ajudin a construir una nova solució política, arrelada en la dignitat humana per a tots. Si bé això ha de ser determinat amb diàleg entre els pobles que viuen a la Terra Santa, és urgent que els nostres països hi tinguin un paper: insistint en l'aplicació del dret internacional; considerant el reconeixement de l'Estat de Palestina, com ha fet la Santa Seu; atenent les preocupacions d'Israel i de tots a viure amb seguretat; rebutjant donar suport polític o econòmic als assentaments; i oposant-se decididament a qualsevol acte de violència o d'abús contra els drets humans.

Valorem la lluita no violenta per la justícia, la pau i els drets humans, i no deixem de pregar amb esperança per la pau de Jerusalem i la Terra Santa!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Encontre amb els Seminaristes i Formadors del Seminari Major Interdiocesà

Dimecres dia 15 de gener a la nit, l'Arquebisbe d'Urgell i Bisbe delegat per al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya va celebrar l'Eucaristia al Seminari Major Interdiocesà a Barcelona i, després del sopar, va dirigir una conversa-col·loqui amb els seminaristes sobre el seu pelegrinatge a Terra Santa on acabava de participar, en nom de la Conferència Episcopal Espanyola, dels dies 11 al 16 de gener. La Coordinadora de les Conferències Episcopals per a l'Església a Terra Santa «Holy Land Coordination» (HLC) va tenir el seu encontre anual a Jerusalem, Betània, Ramal-lah i Gaza. Els bisbes participants visitaren diferents parròquies, famílies cristianes, centres assistencials, congregacions catòliques per tal d'interessar-se per la seva missió i mostrar el seu suport als cristians de Terra Santa en les seves esperances i dificultats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme: Una primera aproximació (II)

Es parteix del supòsit que l'ésser humà no és una realitat pètria, ni acabada, sinó dúctil i dinàmica, un ens *in fieri*, *a work in progress*, que pot millorar qualitativament, en tots els sentits imaginables, mitjançant la implementació de ginyes tecnològics incrustats en la seva mateixa naturalesa. Alguns filòsofs europeus de la vella escola humanista el desqualifiquen injustament, prestant atenció, únicament, als esperpents del transhumanisme, a les seves versions sensacionalistes, mesclades de ficció cinematogràfica i de narracions fantàstiques, sense un estatut epistemològic.

Ens proposem iniciar una sèrie d'articles sobre aquest moviment, però tota crítica, per ser ben exercida, pressuposa, necessàriament, el coneixement de la teoria que es critica, de les seves bases intel·lec-

tuals i de les seves variants, així com els arguments decisius que s'hi esgrimeixen. La crítica, en el sentit més genuïnament grec, és l'art de cercar criteris, de discernir.

Com escriu el bioeticista Gilbert Hottois (1946), «el transhumanisme ha de ser contemplat com un punt de vista legítim. La seva rellevància no és tan sols acadèmica, comercial o cultural. La seva aportació cal prendre-se-la com un dels eixos del context polític. L'imaginari especulatiu associat a la millora, influeix el ciutadà que compra i que vota: tant el món polític com el progrés han de preocupar-se i ocupar-se de les propostes transhumanistes».

Lluny de ser universitaris i investigadors marginals, els transhumanistes ocupen llocs molt rellevants de poder. N'és un particular testimoni el projecte NBIC

(Nanotechnology, Biotechnology, information Technology and cognitive Science), un projecte fet per iniciativa de la National Science Foundation (NSF) i del Departament de comerç americà (DOF), que vetlla per la convergència de les noves tecnologies amb la clara finalitat de millorar tècnicament la condició humana. En l'informe del projecte, publicat en 2002, s'hi pot llegir: «És un moment únic en la història de les realitzacions tècniques: el millorament de les performances humanes és possible mitjançant la integració de tecnologies.»

Gilbert HOTTOIS, «Humanismo, transhumanismo, posthumanismo», en *Revista Colombiana de Bioética* 8/2 (2013) 176. UW.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

No ignoremos a los hermanos de la Tierra Santa

Con los Obispos que forman la Coordinadora de las Conferencias Episcopales para Tierra Santa, he viajado en enero al país de Jesús, que ahora comparten Israel y Palestina, y más concretamente he visitado Gaza, Ramala y Jerusalén, en representación del Presidente de la Conferencia Episcopal. Vamos a rezar como peregrinos, a compartir con los cristianos y a buscar comprender y dar a conocer las esperanzas y las angustias de nuestros hermanos, que allí son una minoría en medio de las grandes mayorías de judíos y de musulmanes. Al final de la visita siempre se emite un **Mensaje** que queremos divulgar.

Los Obispos hemos conocido y escuchado a la gente de la Tierra Santa, siempre resistentes y con fe perseverante en medio de una situación que sigue empeorando. Los Obispos de aquellas Iglesias, en un reciente e importante mensaje, lamentaban el fracaso de la comunidad internacional para ayudar a conseguir la justicia y la paz en el lugar del nacimiento de Cristo. Los gobiernos occidentales deben hacer más para cumplir con sus responsabilidades de defender el derecho internacional y proteger la dignidad humana. En algunos casos se han convertido en cómplices activos de los males del conflicto y de la ocupación. Y advertían que las personas se enfrentan a una mayor «evaporación de la esperanza de una solución duradera». Hemos sido testigos de primera mano de esta realidad, particularmente de cómo la construcción de asentamientos que no cesa y el muro de separación están destruyendo cualquier posibilidad de existencia en paz de dos Estados. Las condiciones de vida son cada vez más insostenibles. Esto es dolorosamente claro en Cisjordania, donde vemos transgredidos incluso los derechos más básicos, incluida la libertad de movimiento. La visita a Gaza desanima. Allí las decisiones políticas de ambos lados han dado como resultado la creación de una prisión al aire libre, los abusos contra los derechos humanos y una profunda crisis humanitaria. Todo está centrado en la supervivencia diaria y se reducen las aspiraciones a lo más esencial, como es la electricidad y el agua potable. En estas circunstancias nos conmueve el sacrificio y el servicio de muchos cristianos que se acercan con respeto para construir un futuro mejor para todos. Ofrecen servicios vitales, especialmente educación, oportunidades laborales y atención a las personas más vulnerables. Y damos gracias por su testimonio.

Los cristianos no podemos ignorar lo que pasa, y debemos rezar y apoyar esta misión. El crecimiento de las peregrinaciones a Tierra Santa es alentador pero conviene que se aseguren encuentros con las comunidades cristianas locales. Al mismo tiempo imploramos a nuestros gobiernos que ayuden a construir una nueva solución política, arraigada en la dignidad humana para todos. Si bien esto debe ser determinado con diálogo entre los pueblos que viven en la Tierra Santa, es urgente que nuestros países tengan un papel: insistiendo en la aplicación del derecho internacional; considerando el reconocimiento del Estado de Palestina, como ha hecho la Santa Sede; atendiendo las preocupaciones de Israel y de todos a vivir con seguridad; rechazando dar apoyo político o económico a los asentamientos; y oponiéndose decididamente a cualquier acto de violencia o de abuso contra los derechos humanos. ¡Valoremos la lucha no violenta por la justicia, la paz y los derechos humanos, y no dejamos de orar con esperanza por la paz de Jerusalén y la Tierra Santa!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Reunió del plenari de la Delegació de Pastoral de Joventut

La Delegació diocesana de Pastoral de Joventut va celebrar una reunió del ple dels seus membres, que va comptar amb la presència de l'Arquebisbe Joan-Enric i el Delegat diocesà Sr. Lluís Plana, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, el dia 31 de gener, festa de Sant Joan Bosco.

Van celebrar la presència del Delegat, que està vivint amb serenor la malaltia, amb molta alegria, i van reflexionar sobre la marxa dels diversos àmbits de la delegació.

L'Arquebisbe va motivar la reunió recordant l'empenta que el Papa Francesc hi ha donat amb l'exhortació podtsinodal *Crist viu*, i també els va parlar del Congrés sobre els Laics de la CEE a Madrid. Van repassar el treball fet a l'estiu i durant el primer semestre del curs: el festival de música juvenil a Sant Julià de Lòria (Andorra), la trobada de Taizé per Any Nou a Breslau (Polònia), el moment dels molts grups de joves Txt, els universitaris i el treball en

els espais i colònies de la FEMN i l'escoltisme, així com les cases de colònies com AINA i la proposta vocacional a tots. I van repassar les activitats properes.

L'endemà dia 1 de febrer van continuar reunits a Balaguer els responsables dels grups Txt per programar les activitats i la reflexió del segon semestre del curs.

La trobada diocesana de Vida Creixent al setembre, a Núria

Es prepara la trobada diocesana de Vida Creixent per al proper 7 de setembre al

Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Núria. La Junta del moviment cristià Vida Creixent a la diò-

cesi es va reunir, el dilluns 27 de gener a La Seu d'Urgell, encapçalada per la seva presidenta, Sra. M. Carme Ribes. A la reunió es va decidir convocar la trobada diocesana per al dia 7 de setembre proper, al Santuari de Núria, i també es van tractar d'altres temes d'organització i del treball pastoral.

Es va valorar positivament el funcionament del temari de treball del curs 2019-2020 i es va tractar dels possibles canvis organitzatius en el grup interdiocesà del moviment Vida Creixent.

Nou Vicari judicial d'Urgell i nou Delegat per a la Vida Consagrada

Amb data 29 de gener, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, Moderador del Tribunal de Justícia de la Diòcesi d'Urgell, va nomenar un nou Vicari judicial per a la Diòcesi d'Urgell, el M.I. Mn. Benigne Marquès Sala, que fins ara era Jutge diocesà.

També ha proveït els següents oficis del Tribunal diocesà després de l'aprovació dels Excms. i Rvdms. Srs. Arquebisbe de Tarragona i Bisbe de Lleida:

- Jutges diocesans: Mn. Jaume Vila i Serra; Mn. Pau Bellido i Segarra; Mn. Antoni Agelet i Delpueyo (Prevere de la Diòcesi de Lleida) i Mn. Simó Gras i Solé (Prevere de l'Arquebisbat de Tarragona).

- Promotor de Justícia i Defensor del Vincle: Mn. David Codina i Pérez.
- Notari del Tribunal: Sr. Josep Ràbade i Fernández.

El Tribunal diocesà ha estat renovat per un període de 5 anys.

També, amb data 2 de gener, l'Arquebisbe d'Urgell va nomenar un nou Delegat diocesà per a la Vida Consagrada, el M.I. Mn. Joan Pujol Balcells, amb el qual els consagrats i consagrades es reuniran el proper dia 1 de febrer al Santuari del Sant Crist de Balaguer presidits pel Sr. Arquebisbe per tal de celebrar conjuntament la Jornada de la Vida Consagrada.

Mons. Vives assisteix a la Comissió Permanent de la CEE

La Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) es va reunir a Madrid els dies 28 i 29 de gener. Mons. Joan Enric Vives va participar a la reunió. Amb aquesta trobada es tanca el trienni 2017-2020. A la pròxima Assemblea Plenària, que tindrà lloc del 2 al 6 de març de 2020, es renovaran tots els càrrecs de la CEE, excepte el de Secretari general. La renovació es farà d'acord amb els nous estatuts de la Conferència Episcopal, que ja han rebut la Recognitio de la Santa Seu. Per això, s'ha estudiat en la Permanent el nou organigrama aprovat en la Plenària de novembre de 2019, sobre el qual es realitzaran les properes eleccions.

Columbaris a les esglésies

Els bisbes membres de la Comissió Permanent van estudiar els informes de la Junta Episcopal d'Assumptes Jurídics i del Servei Jurídic Civil de la CEE sobre les condicions que es requereixen per construir columbaris a les esglésies i es va acordar elaborar una Instrucció sobre la pastoral de l'acompanyament de la mort i la fe en la resurrecció.

Congrés de Laics 2020

També es va donar informació sobre els darrers preparatius del Congrés de Laics «Poble de Déu en sortida» que se celebra aquest cap de setmana (14 al 16 de febrer). Aquest Congrés està plantejat per a 2.000 persones en què estaran representades les diòcesis, moviments i associacions laïcals. Han treballat prèviament sobre l'*Instrumentum Laboris* (IL) que recull les aportacions de 2.485 grups, integrats per més de 37.000 persones de tota la geografia espanyola. Els grups han reflexionat conjuntament i han po-

gut compartir idees i propostes al voltant de la vocació i missió dels fidels laics en el context de la nostra societat i la nostra Església.

Altres temes de l'ordre del dia

Els bisbes de la Comissió Permanent també van dialogar sobre la programació de la visita d'una delegació de la Conferència Episcopal Espanyola a la seu de la COMECE a Brussel·les. La Comissió Permanent ha decidit oferir aquesta possibilitat a l'executiu resultant de les properes eleccions. Es va completar l'ordre del dia amb l'aprovació del temari de la propera Assemblea Plenària. També es van dur a terme els nomenaments del nou Consell editorial de la Biblioteca d'Autors Cristians (BAC). El Consell ha quedat constituït amb els següents membres, per un període de quatre anys: el Dr. Martín Gelabert Ballester, Sacerdot de l'Ordre de Predicadors i Catedràtic de la Facultat de Teologia de València; el Dr. Armand Puig i Tàrrach, Sacerdot de l'arxidiòcesi de Tarragona i Catedrà-

tic de la Facultat de Teologia de Barcelona; el Dr. Gonzalo Tejerina Arias, Sacerdot de l'Ordre de Sant Agustí i Catedràtic de Teologia Fonamental de la Universitat Pontifícia de Salamanca; el Dr. Gabino Uríbarri Bilbao, Sacerdot de la Companyia de Jesús i Catedràtic de la Facultat de Teologia de la Universitat Pontifícia de Comillas; el Dr. Enrique Bonete Perales, laic de la diòcesi de Salamanca i Catedràtic de Filosofia Moral a la Universitat de Salamanca.

També es van aprovar els nomenaments de: Esther Barba Parreño, laica de l'arxidiòcesi de Sevilla, com a Presidenta general del Moviment d'Acció Catòlica «Joventut Obrera Cristiana» (JOC); Antonio Escolano Hernández, laic de la diòcesi de Cadis i Ceuta, com a President de la «Federació de Scouts Catòlics d'Andalusia»; David Baldoví Sánchez, laic de l'arxidiòcesi de València, com a President de la «Federació d'Escoltisme Valencià»; Pablo Garamendi Lecanda, laic de la diòcesi de Bilbao, com a President de la Federació Espanyola d'Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes.

25 ANYS CPT

Una meravellosa experiència del que vol dir caminar junts

MN. JOAN TORRA

Mons. Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i sacerdot diocesà de Vic, participà al Concili com a vicari episcopal. Creu que l'esperit del Concili no s'hauria de perdre mai.

Què va significar per al conjunt d'esglésies de Catalunya la celebració del Concili?

La pregunta de la convocatòria —«Esperit, què dius a les Esglésies de la Tarraconense?»— és la pregunta de sempre. Vàrem poder experimentar que formàvem una unitat pastoral perquè teníem la missió d'adreçar-nos a un poble amb característiques comunes ben definides i diferenciades, amb problemàtiques específiques per la llengua, la història i la cultura pròpies. Era a la nostra gent a qui havíem de continuar oferint l'Evangeli de Jesucrist. En el text conciliar crec que va quedar escrit el camí que havia de donar futur a l'Església de Catalunya.

Com va ser la seva experiència personal?

Una meravellosa experiència d'Església, del que vol dir caminar junts, enraonant, dialogant, escoltant-nos i escoltant l'Esperit, en comunió. Vaig tenir el goig de poder-hi participar perquè començava en aquell moment el servei de vicari episcopal que el bisbe Josep M. Guix (acs) m'havia demanat. No en donaré mai prou gràcies a Déu! Em va fer créixer molt!

En quines línies de desenvolupament del Concili creu que caldria insistir-hi més avui?

A mi em va molt bé rellegir sovint les resolucions que fan de «davantall» de cadascuna de les quatre parts del text conciliar. Són d'una gran riquesa. Aleshores, el que ve tot seguit, s'haurà pogut dur a terme o no, en funció de moltes coses, però aquell esperit no s'hauria de perdre mai.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / SI 118 / Mc 8,11-13]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres sis florentins fundadors dels Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / SI 93 / Mc 8,14-21]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg. vident de Lourdes.

19. ■ Dimecres [Jm 1,19-27 / SI 14 / Mc 8,22-26]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, eremita; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo.

20. ■ Dijous [Jm 2,1-9 / SI 33 / Mc 8,27-33]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustiniana, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Divendres [Jm 2,14-24.26 / SI 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Pere Damia (1007-1072), bisbe d'Òstia i doc-

tor de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

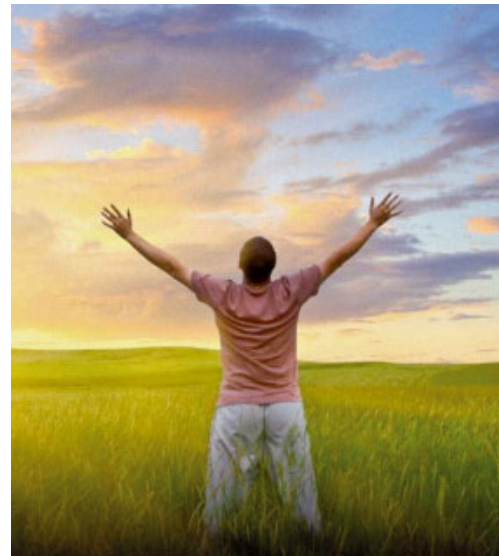
22. □ Dissabte [1Pe 5,1-4 / SI 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, rel.

23. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Lv 19,1-2.17-18 / SI 102 / 1C 3,16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Policarp, bisbe d'Es-mirna i màrtir (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, verge i màrtir.

Diumenge VI de durant l'any (A)

COMENTARI

Lliures per a què? Per a la vida!

Déu ens ha donat el do de la llibertat, llibertat que, fins i tot, podem fer servir per al mal: *Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel*, diu la primera lectura. Però evidentment això no vol dir que sigui igual el bé que el mal. *L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà*. Escollir la vida o la mort té unes conseqüències molt diferents. Per això acaba dient: *El Senyor no mana a ningú que faci el mal, ni autoritza ningú a pecar*. Déu vol que fem servir la nostra llibertat per al bé.

I Jesús a l'evangeli ens recorda la importància dels manaments: *No penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i els Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los*. I llavors passa revista als deu manaments però no per anul·lar-los sinó per a indicar unes exigències encara superiors. Així no és suficient *no matar*, sinó que no ens hem d'enfadar, ni hem d'insultar els germans. *I ni que et trobis ja a l'altar a punt de presentar l'ofrena, si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb ell*. Més important que l'ofrena és fer la pau amb els germans. I no és suficient *no cometre adulteri* sinó que *tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri*. I no és suficient *donar un document de divorci* sinó que *tothom qui es divorcia de la seva dona, en fa una adúltera*. I no solament *no s'han de trencar els juraments* sinó que *s'ha de dir senzillament sí quan és sí, no quan és no*. Aquesta és la saviesa de la que parla Pau, una saviesa que no és del món present ni dels dirigents que estan a punt de ser destituïts però que té com a premi: *Cap ull no ha vist mai, ni cap orella ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen*. Som lliures, sí, però l'únic camí que porta a la vida, a l'autèntica vida, és el camí d'exigència de Jesús que termina en una felicitat inimaginable.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavats a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Esclat: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelium segons sant Mateu (Mt 5,17-37)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel. Ja sabeu que als antics els van manar: "No matis", i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. Ja sabeu que està manat: "No cometis adulteri." Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. També sabeu que als antics els van manar: "No trenquis els juraments." I també: "Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor." Doncs jo et dic: No juris mai: Digueu senzillament sí quan és sí, i no quan és no. Tot allò que dieu de més, ve del Maligen.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria.

Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la Gloria. Sino que, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman».

Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelium según san Mateo (Mt 5,17-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Os digo que, si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entrareis en el reino de los cielos. Habéis oído que se dijo a los antiguos: "No matarás", y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: todo el que se deje llevar de la cólera contra su hermano será procesado. Habéis oído que se dijo: "No cometerás adulterio". Pero yo os digo: todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón. También habéis oído que se dijo a los antiguos: "No jurarás en falso" y "cumplirás tus juramentos al Señor". Pero yo os digo que no juréis en absoluto. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligen.»